

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 23-04-2020
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPCHS
Sagsnr.: 2005528
Dok. nr.: 1184087

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 17. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 919 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nils Sjøberg (RV).

Spørgsmål nr. 919:

Set i lyset af kommunernes mulighed for midlertidigt at reducere hjemmehjælp, jævnfør BEK nr. 219 af 17/03/2020 (Bekendtgørelse om begrænsning af rettigheder på sundheds- og ældreområdet i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019), kan ministeren så redegøre for, om de mange kommuner, som har reduceret i hjemmehjælpen, alene gør det med afsæt i de i bekendtgørelsen fastsatte retningslinjer, hvor man kun må reducere hjælpen, "når det på baggrund af en samlet vurdering af kommunens samlede pleje- og personalekapacitet er nødvendigt i forbindelse med håndteringen af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19), og de pågældende forpligtelser og rettigheder efter kommunalbestyrelsens vurdering, anses for at være af mere underordnet betydning i forhold til det pågældende kapacitetsbehov?

Svar:

Jeg er meget opmærksom på, at mange ældre borgere for øjeblikket oplever, at deres hjemmehjælp er reduceret som følge af den ekstraordinære situation med COVID-19 og kommunernes behov for at prioritere ressourcerne til håndtering af livsnødvendige, kritiske og akutte behov.

Bekendtgørelse om begrænsning af rettigheder på sundheds- og ældreområdet, som gælder frem til 1. juli 2020 fastsætter følgende om kommunernes muligheder for at begrænse forpligtelser og rettigheder på ældreområdet:

Kommunerne kan midlertidigt fravige rettigheder og forpligtelser på bl.a. ydelser efter serviceloven til svækkede ældre, under forudsætning af, at kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt af hensyn til kommunens samlede pleje- og personalekapacitet i forbindelse med håndteringen af COVID-19. Det er samtidig en forudsætning, at de pågældende forpligtelser og rettigheder efter kommunalbestyrelsens vurdering anses for at være af mere underordnet betydning i forhold til det pågældende kapacitetsbehov.

Der er et klart krav i bekendtgørelsen om, at der altid skal foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov for hjælp, så der ikke sker begrænsninger i hjælpen, udover hvad der er nødvendigt for at sikre den nødvendige pleje- og personalekapacitet til COVID-19 håndtering. Begrænsningerne i hjælpen skal holdes på et minimum, og den enkelte borger må ikke udsættes for sundheds- eller sikkerhedsmæssige risici som følge heraf.

Der er endvidere et klart krav i bekendtgørelsen om, at kommunalbestyrelsen løbende skal vurdere nødvendigheden af begrænsningerne i hjælpen til fx svækkede ældre, og beslutninger herom skal ophæves straks, når betingelserne ikke længere er opfyldt.

Endelig har kommunalbestyrelsen pligt til at anvende den frigjorte kapacitet til borgere med livsnødvendige, kritiske og akutte behov, herunder borgere med COVID-19.

Jeg kan oplyse, at KL den 21. april 2020 har fremsendt en redegørelse om, hvor mange kommuner der benytter sig af mulighederne i bekendtgørelsen om begrænsning af rettigheder på sundheds- og ældreområdet, som midlertidigt giver kommunerne mulighed for at reducere i fx hjemmehjælpen, hvis det er nødvendigt af hensyn til den samlede pleje- og personalekapacitet under COVID-19 håndtering.

. / . KL's redegørelse, som er vedlagt denne besvarelse, er baseret på besvarelser fra 89 ud af 98 kommuner. Af redegørelsen fremgår det, at 84 pct. af de besvarende kommuner benytter sig af bekendtgørelsens muligheder, mens 16 pct. angiver, at de ikke har anvendt bekendtgørelsen på nuværende tidspunkt. Ifølge KL er brugen af bekendtgørelsen er meget varierende. Langt størstedelen (65 pct.) af de kommuner, som har anvendt bekendtgørelsen, oplyser, at de har rykket personale til kritiske funktioner i kommunen. Som jeg læser redegørelsen, har mange kommuner også fokus på at inddæmme smittespredningen, og at der derfor findes alternativer såsom telefonisk kontakt med borgerne.

Som det fremgår ovenfor, stilles der i bekendtgørelsen en række helt konkrete krav og forudsætninger til kommunerne, som skal være opfyldt, for at kommunerne kan tage bekendtgørelsen i anvendelse. Det forventer jeg, at kommunerne efterlever.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Charlotte Søderlund